

Jeg kan oplyse, at i Sverige ydes der 1 pCt. Rabat som almindelig Regel og 2 pCt. til Personer, der af Postvæsenet ere antagne til at forhandle Frimærker. I Norge ydes der 2 pCt. I Tyskland gives der ingen Rabat, men visse Personer faa mod en ringe Godtgørelse Ret til at forhandle Frimærker. I Østerrig har man autoriserede Frimærkehandlere. I Svejs og Nederlandene er Rabatten 1 pCt. I Frankrig og Italien ere de monopoliserede Tobakshandlere forpligtede til at forhandle Frimærker mod 1 pCt.s Rabat. Jeg nævner dette, for at ærede Medlemmer kunne se, at det, vi have foretaget i forrige Samling, at nedsætte Rabatten til 2 pCt., ikke er noget uhørt, tværtimod, det er, hvad der finder Sted i andre Lande, ja, der er, som jeg har paavist, adskillige Lande, hvor Rabatten endog er sat ned til 1 pCt.

Fra enkelte ærede Medlemmer er der udtalt Ønske om, at Københavns Poststeds Grænse maatte yderligere udvides. Saaledes har det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) ytret Ønske om, at den Begunstigelse, som hidrører fra, at Københavns Poststed er udvidet længere ud i Distrikterne, ogsaa maatte gælde for Lyngby Sogn. Fra andre ærede Medlemmer har der været ytret lignende Ønsker om, at man maatte blive stillet lige med Hellerup, Charlottenlund og Gentofte Villabyer o. s. v. Hertil vil jeg sige, at det forekommer mig, at Postvæsenet har gjort store Indrømmelser, naar man har indrømmet saa vide Grænser, at Hellerup, Charlottenlund og Gentofte Villabyer regnes ind under Københavns Poststed, d. v. s. slippe med at anvende et 5 Øres Frimærke paa Afstande, hvor man ellers anvender et 10 Øres. Det ærede Medlem fra Lyngby siger: Maa vi ikke faa denne Grænse udvidet til at gælde Lyngby? Jeg har ikke hørt nogen Begrundelse derfor, men jeg tænker mig, at det ærede Medlem ræsonnerer som saa, at Lyngby er en rar lille By, og der bor det ærede Medlem. Ellers, maa jeg tilstaa, kan jeg ikke se, der er nogen Grund til at fortsætte med lave Takster. Thi hvor skal man ende? Motivet til, at man har indlemmet baade Hellerup, Charlottenlund og Gentofte Villabyer i Københavns Poststed, er, at Beboerne der hovedsagelig have deres Forretninger i København, og at man egentlig betragter disse Steder som Forstæder til København. Men en Grænse maa man have, og det forekommer mig, at naar Postvæsenet nu har draget Grænsen i den sydlige Udkant af Jægersborg Dyrehave, er det saa langt

ude, som man med Rimelighed kan forlange.

Et æret Medlem har gjort opmærksom paa det ubehagelige i, at Gentofte Kommune er delt saaledes, at kun Gentofte Villabyer ere under Københavns Poststed, medens den øvrige Del af Kommunen hører under et andet Poststed. Dette er imidlertid noget, som finder Sted hele Landet over. Øvre paa Fyn har jeg i en Række af Aar været bosiddende i en Kommune, der tæller 10 Landsbyer. I de 5 Landsbyer kunde jeg sende et Brev med et 5 Øres Frimærke, men naar jeg skrev til de andre 5 Landsbyer, maatte jeg benytte et 10 Øres Frimærke, fordi de hørte under et andet Poststed. Hvert Poststed har sin Grænse. Saaadan maa det selvfølgelig være, og jeg kan ikke se, der er nogen Anledning til at træffe Forandring heri. Det kan for øvrigt heller ikke gøres, fordi Postloven indeholder bestemte Regler for, hvorledes dette Forhold skal ordnes.

Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) ankede over, at der var Forskel paa Portobetalingen i Sommer- og Vinterhalvaarene i forskellige Egne i Nordsjælland, f. Eks. Skodsborg, Vedbæk, Rungsted, Humlebæk, Espergærde og Snekkersten. Men det hidrører simpelt hen fra, at Postbestyrelsen har været velvillig mod disse Egne, hvor der findes mange Landligere om Sommeren. Da de vedkommende Postkontorer, hvoraf de fleste findes paa Jernbanestationerne, ikke kunne overkomme Postforsendelsen indenfor en rimelig Tidsgrænse, har Postbestyrelsen ment, det var rettest af Hensyn til den store Befolkning, der ligger derude i Sommerhalvaaret, at etablere midlertidige Postkontorer, og derved opstaa denne Uoverensstemmelse mellem, hvad der finder Sted om Vinteren, og hvad der finder Sted om Sommeren. Man maa jo indrette sig efter Postlovens Regler, der siger, at indenfor det Postdistrikt, hvorfra Forsendelsen udgaar, maa man betale en bestemt lav Porto, men saa snart man gaar udenfor det Distrikt, forhøjes Portoen. Det har man altsaa for sin gode Villie. Det har Postvæsenet for, at det har været velvilligt og hensynsfuldt overfor de mange Landligere, der opholde sig paa disse Egne. For at de kunne blive hurtigt og ekspedit betjente af Postvæsenet, maa de have en Smule højere stedlig Porto. Det krumpe de sig ved, men derved er der intet at gøre. Hvis Klagerne blive for mange, er der Anledning for Postvæsenet til igen at trække sig tilbage. Men jeg vilde jo helst,